

இன்னொரு அமரமும் இடத்தகைக் கணித்துக் கொள்கிறது? மிக மலெலிய மிருதுவமான சமெப்ரூத்திப் பிவின இதழ்களில் உட்காரந்து எப்பித்தான தனே உறிஞ்சுகின்றனவோ, திரியாது. அவற்றின் வருகையும் கச்சலும், சூறுசூறுப்பும பின் சட்டெனெ ஓடி மறவைதும் பாரக்க மடிப்பாகத்தை சொர்க்க பிமியாக் கிவிடும். இயற்கையில் நாம் காணத்தவறும் எத்தனையோ அழகுகளில் இதுவும் ஒன்று. சாதாரண நம் விரையும் வாழ்க்கையில் இது சாததியமில்லை. வலையைற்ற ஓய்வு பெற்ற வாழ்க்கையில் ஒரு சில கிழங்குகுத்தான இந்த பாக்கியம் சித்தியாகும் போல. அதிலும் எல்லா கிழங்குகும்லல். இதில் அழகும் சொர்க்கமும் காணும் கிழங்குகுமாத் திரமே ஷரே மார்கெட் ஏற்ற இறங்குகங்கள் அனுதினமும் கொண்ட ஒரு உலகம் வறூ இருக்கிறதே.

தனே சிட்டு, அதன் சிறகுகளின் நிறம் தான் என்ன என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது ஒரு இடத்தில் சற்றுக் ஒரு கணம் கட்ட நிலைத்து நிற்காது. நாஞ்சில் நாடன் வருவார். இது என்ன பட்சி என்று திரியவில்லை. கருவிகளைக் காணோம். அதனிலும் சிறியதாக இருக்கிறது. ஆனால் கொள்ளை அழகும் என்று அவரிடம் வியந்து சொன்ன போது அவர் சொல்லித் தான் அதற்கு தனே சிட்டு என்று பெயர் அறிந்தனே. அவரிடமிருந்து எத்தனை நூறு பட்சிகளின் பெயரை, மீன்களின் வகைகளை அறியலாம் என்பதை நினைத்தால் வியப்பாக இருக்கும்.

சிட்டுக் கருவிகளைக் காணவில்லை. சன்னை வந்ததிலிருந்து. தில்லியில் அவற்றை நிறையப் பார்த்ததோமே அப்போது அது பற்றி நின்கைக் கவில்லை. நிறைய கட்டம் கட்டமாக வந்து அமரும். அவற்றின் காகவெ தானியத்தை பரக்க இரதை திருப்பார்கள். இருபது முப்பது என்று கட்டமாகக் கொரிக்க வந்துவிடும். ஓரே இரசைச் சல். கட்டம் கட்டமாகப் பள்ளிச் சிறுவர்களைப் போல. அவற்றை இரசைச் சலிடும், வாதிடும், சண்டையிடும் குழந்தைகளாகத் தான் பார்க்கத்தோன்றும். அந்தரம் மியமான, காட்சிகள் இப்போது இல்லை. சிறு வயதிலிருந்து பார்க்கும் ஒன்றைப் பற்றி அது இல்லாத போதுதான் நின்கைக் தோன்றியது. இல்லையே ஏன் என்று கேட்கத் தொடங்கியதும் தான், இந்த மொபலை டவர்ஸின் கதிரியக்கத்தினால் அவை எல்லாம் சதெது மடிந்து விட்டன என்கிறார்கள். சிட்டுக் கருவி மாத் திரம் அல்ல தனே க்களும் அவற்றால் ஆபத்து என்கிறார்கள். டனாசோர் ஸ்பைப் பார்த்ததில்லை. வீட்டு முற்றத்தில், அவற்றோடு பழகியதில்லை. அவை எப்படியோ போகட்டும். ஆனால் கருவிகளைச் சாகடித்து ஒரு வாழ்க்கை வசதி வேண்டாமா?

மிகவும் வதேனை தரும் செய்தி. யாரும் இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகத் திரியவில்லை. இனி சிட்டுக் கருவிகளையே பார்க்க முடியாது. சட்டென இப்போது தான் கருவிகள் மறந்துவிட்டன என்று நின்கைக்கும் போது தான் வெகு காலமாக பார்க்காத, பழனி வதை தியசாலையின் வயோதிக வாலிபர்களாக காண சிட்டுக் கருவி லகீய விளம்பரங்களும் நினவைக்கு வருகின்றன. வாரா வாரம் வரும் அவையெல்லாம் இப்போது காணப்படுவதில்லை. சிட்டுக் கருவிகளே இல்லையென்றால் சிட்டுக் கருவி லகீயம் எங்கிருந்து வரும்? வயோதிக வாலிபர்களின் பாடும்

திண்டாட்டம் தான். சிட்டுக் குருவிகளைப் பார்க்கும் போது அது ஆண்மையை மீட்டுத் தரும் லகீயமாகவா பார்க்கத் தோணும்? வீட்டில் வளரும் கோழியையும் ஆட்டையும் உணவாகத் தான் பார்ப்பார்கள் அந்த வீட்டுக்காரர்கள். வீட்டில் கறிகாயத் தோட்டம் போடவது போல. வகை அரிய மான் வகைகளை விருந்துக்கான பொருளாகத் தான் சலமான காணுக்குப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. அந்த அழகிய அரிய ஜீவனைப் பார்த்தால் நாக்கு ஊரூம் என்றால் அந்த வாழ்க்கையை, பார்வை வளர்த்துக்கொண்டவர்களை என்ன சொல்ல?..ஆனால் தில்லியில் எங்கிருந்தோ வரும் புறாக்கட்டங்களாகக் கவி அழைத்து அவற்றிற்கு தானியத்தலை வீசி இரகைகும் பழக்கத்தையும் முஸ்லீ மகளிடம் தான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனால் இச்சின்ன சின்ன பறவகைகளை குழந்தைகளாக, அழகு கொழிக்கும் ஜீவ சிற்பங்களாக, கவிதைகளாகப் பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இச்சின்ன பறவகைகளே கவிதை. இக்கவிதை அனுபவத்தாகக் கவிதைகளாக வெளிப்படுத்தத் தோன்றும் தானே கவிஞர்களாக, தோன்றிற்று ஒரு கவிஞராக. அதற்கைய கவிதைகளின் தொகுப்பு தான் கவிஞர் ஆசையின் கொண்டலாத்தி கொண்டலாத்தி மாத் திரம் இல்லலை. எத்தனையோ பறவகைகள், நாம் அன்றாடம் காணும் படசிகள் தான் என்கிறார், ஆசை. ஆனால் இத்தொகுப்பில் காணும் பறவகைகள் அனகேம் நாம் சாதாரணமாகப் பார்த்திராதவை. கிளி காடகெளதாரி, புறா அல்ல இவை. புள்ளிமீன் கொத்தி, தனே சிட்டு, தவிட்டுக் குருவி, குக்குறுவான், உப்புக் கொத்தி, இப்படியானவை. இதே குறியாக இருந்தால் பார்த்திருப்போமோ என்னவோ. பறவதைத் தடேல் (Bird watching) நம்மில் ஒரு சிலருக்கு அவர்தம் வாழ்க்கையின் தடேலயோயிருக்கிறது. சலீம் அலி போன்றோருக்கு. வதே காலரிஷிகளைப் போல அவர்கள் தம்மைச் சூறிய இயற்கையை ஆராதீதவர்கள். அதுவும் ஒரு தவமே தான். சலீம் அலியும் ஒரு ரிஷி தான். இதைச் சூட்டுச் சாப்பிட்டால் எப்படி இருக்கும் என்று ஒரு போதும் அவர் அராபிய ஷகே குகளைப் போல நினதைத் தும் பார்த்திருக்க மாட்டார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். பறவதைத் தடேல் ஒன்றும் சாதாரண பொழுது போக்கல்ல. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ஐ.பி.எஸ் ஆபீஸருக்கு பொழுது போக்கு bird watching தான். ஒரு முறை அவர் அது பற்றிப் பசியது மிக வேடிகையாக இருந்தது. தில்லியில் அக்பர் ரோட் ஆபீஸிலிருந்து ஒன்றாக கரோல் பாக் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேரும் வரை அவர் ஒரு நாளாகக் ஒரு அனுபவமாகச் சொல்லி வருவார். மஷ்டாக்கின் கிரிக்கெட் மட்டை சூழ்ந்து அடிக் கும் போதெல்லாம் பந்து ஆகாயத்தில் பறப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டே "மஷ்டா.....க" என்று பெண்கள் இருக்கும்மிடத்திலிருந்து ஏகத்துக்குக் கச்சலும் பெருமச்சும் கிளம்புமாம். அப்பாஸ் அலி பகே குக்கும் அதே மாதிரி பெருமச்சும் கச்சலும் கிளம்பும். யாருக்கான பெண்கள் கட்டத்தின் பெருமச்சில் வபெபம் அதிகம் என்று தீர்மானிக்க முடியாது என்பார். அது ஒரு நாள். இன்னோரு நாள் தன் பறவை வேட்டை. சாகஸங்களைப் பற்றி அவர் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். அதற்கான முஸ்திப்புகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஸ்தம்பித்தப் போனோம். காலையில் மீன்று மணிக் கு எழுந்து அதற்கான கம்பளி உடகைகள், ஷி, குல்லாய், டெலெஸ்கோப், ஃப்ளாஸ்கில் டீ, காமிரா, என்று ஒன்றொன்றாக அடக்கினார். ஏதோ காட்டில் வீரப்பனைப் பிபிக் விஜய் குமாரும் அவர் படாளமும் சயெயும் ஆயத்தங்கள் போல இருந்தது. இயற்கை சிருஷ்டித்ததுள்ள இந்த சின்ன சின்ன அற்புதங்களை, அழகுகளை ஒரு சில காத் திருந்து காத் திருந்து ஒரு சில விநாடிகள் காண இத்தனை பாடும். அக்பர் ரோடிலிருந்து கரோல் பாகிற்கு தில்லி எங்களுடன் பஸ்ஸில் பிரயாணம் சயெயும் ஐ.பி.எஸ் ஆபீஸர் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்?

அப்படித்தான், இக் கவிததைத் தொகுப்பில் உள்ள புகைப்படங்கள் எடுத்து
ஞானஸ்கந்தனும், ஆசையும் புறப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் தன்னுடன் வந்த
ஓரூடஜன் பொடிப் பசங்களின் பெயரையும் அடக்குகிறார் ஆசை.

கொண்டலாத்தி புத்தகத்தின் பின் இத்தனை சமாசாரங்கள் இருந்திருக்கின்றன. நம்
கைகளில் இருப்பது புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட கவிதைகளும், ஆசை எழுதிய
கவிதைகளும்.

தனை சிட்டின் மயக்கம் வண்ணம் பற்றிச் சொன்னேன். ஆசையின் கவிதை வறூ
விதமாகச் சொல்கிறது:

கோபி கோபி மலை நீ
கடந்துவந்ததெல்லாம் என
கூட்டித் தனை சிட்டின் மக்கில்
பட்டு மிளிரவா சொல்

பறவைகள், தாவரங்கள் மனித வாழ்வோடு மட்டும் பிணைந்தவை அல்ல. அகன்ற
பிரபஞ்சத்தோடும் தான். ஏதும் ஒரு இடையிறு, பிரபஞ்சத்தின் முழுமையையும்
பாதித்துவிடுகிறது. ஒன்றில்லை எனில் ஏதோ ஒன்று குறைபட்டுப் போகிறது. நமது
செல் போனுகும் தனை க்களுகும் தனைடகைகும் ஒரு கண்ணுகுத் தரெயா
இழையறா சம்பந்தம் இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் முழுமையை ஒரு குருவி சொல்லிக்
கொடுத்து விடுகிறது.. இதோ இன்னொரு ஆசையின் கவிதை

நீ தனை உறிஞ்சும் கணத்தில்
ஓட்டு மொத்த பிரபஞ்சத்தையும் சேர்த்தே
உறிஞ்சி விடுகிறாய்
கடவகே காலத்தையும்
ஒளியும் தப்பாது உன்னிடமிருந்து
உன்னுள் என்ன இருக்கிறது என்று
அறிய முடியாமல் போகிறது யாராலும்
பிரபஞ்சத்தின் கருத்துளை நீ .

Written by - வங்கட சாமிநாதன் -

Friday, 27 January 2012 23:32 - Last Updated Saturday, 28 January 2012 00:46

முதலில் காற்றுக் கொத்தி பார்த்ததாகச் சொன்னாள்
இப்போதோ மழைக்கொத்தி என்கிறாள்...

.....

.....

நம்பவில்லை தானே நீங்கள்மீ
என்னபைப்போலவடே

மழைக்கொத்தி
உண்மதைதான்
என்றுணர
ஒன்று நாம் அவளாக வணேடும்
இல்லலை
மழையாக வணேடும்
அதுவும் இல்லையென்றால்
மழைக்கொத்தி ஆக வணேடும்
நாம்.

ஆசைக்கு இப்படியும் ஒரு பார்வை, அனுபவம், ஒரு உலகம் சாத்தியாகித் தான் உள்ளது

வரலாறு என்பது
வறேதெமில்லை

தனை சிட்டு தனை குடித்தது
தனை சிட்டு தனை குடிக் கிறது
தனை சிட்டு தனை குடிக் கும்

அவ்வளவுதான்

சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். சொல்வதென்றால் அவ்வளவு கவிதைகளையும்
சொல்ல வணேடும். ஆசையின் உலகத்திற்கும், அவருடன் சின்று சிறுவர்
உலகத்துக்கும் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார் ஆசை. பறவையையும் கவிதையையும்
தயிவம் தந்த அற்புதங்களும் நிறைந்த உலகம். இது.

0000 0000000000:00000000 00000000 000000000000 00000000!

Written by - வங்கட சாமிநாதன் -

Friday, 27 January 2012 23:32 - Last Updated Saturday, 28 January 2012 00:46

கொண்டலாத்தி (கவிதைத் தொகுப்பு) ஆசை: க்ரியா, P-37 Ground Floor,5th Cross
St.,University Colony, Palavakkam, Chennai-41
Tel : 24513993, 4280 1885 Rs 180